

[Knuud Bro.]

dig forbedring i opbygningen af kontrolorganerne og i den tanke, som ligger bag dem. Jeg har også længe været af den opfattelse, at der skabtes for megen ulighed i forbindelse med sundhedskommissioners og landvæsensretters arbejde. Jeg tror, det er vigtigt, at vi finder en eller anden lighedsordning, sådan at alle får samme behandling og samme muligheder, og derfor har jeg hæftet mig ved den diskussion, ministeren fører med sig selv om, hvorvidt det skal være kommunalbestyrelserne eller amterne, og sige, at jeg tror, det skal være så store organer som muligt og så højt oppe som muligt, for at der kan skabes megen lighed mellem de enkelte kommuner, som jo ofte har konkurreret om at få virksomheder, idet nogle har lukket et øje mere tæt i end andre. Der kan blive tale om regionalråd, og det kan vi drøfte. Jeg tror f. eks., at for vandløbenes område er det engelske River Board system, altså et tværgående organ som følger hele vandløbet, en fornuftig foranstaltning.

Så skal jeg endelig om dette sige, at jeg tror også, at selv om man har normer — og det understreges som noget overordentlig væsentligt, at det må være det princip, lovgivningen efter vores opfattelse skal bygge på — vil der selvfølgelig i mindre sager blive skønsmæssige afgørelser, og der vil måske endda også blive det i lidt større sager. Derfor er det nødvendigt, at vi sikrer folk på et område, hvor vi godt ved, at selv om det bliver princippet i lovgivningen, vil der være grænsetilfælde. Der vil være tilfælde, hvor det er vanskeligt at finde en retfærdig løsning, og dér vil folk altid kunne sige: har vi nu fået den afgørelse, som vi havde krav på? Derfor mener jeg, at ministeren skal sige ja til de tanker, der er kommet om at lave en ankeret. Jeg tror, det er overordentlig væsentligt, hvis vi skal have folk med i dette arbejde, at de har en fornemmelse af, at de altid vil kunne appellere til en uafhængig instans, sammensat af juridisk, teknisk og erhvervsmæssig sagkundskab — så meget mere som uanset, hvad vi gør, vil der blive givet store bemyndigelser på forureningsområdet. Derfor er det nødvendigt, hvis der skal sikres lighed for loven, og hvis folk skal have en fornemmelse af, at de virkelig har lighed for loven, at vi får sådanne

uvildige ankeretter. Det må være et rimeligt krav.

Til sidst blot dette: jeg tror, at vi, når vi skal i gang med dette meget store projekt, må anvende vores fantasi i meget høj grad for at finde kræfter, som kan hjælpe os med det. Jeg skal ikke gå ind i diskussionen om levnedsmiddellaboratoriet — det er alt sammen tekniske spørgsmål, som vi kan vende tilbage til at drøfte — men blot sige, at der er masser af kræfter, vi kan appellere til, hvis vi forstår i højere grad at anvende et fleksibelt system, hvor vi drager så mange som muligt med ind, og hvor vi ikke nødvendigvis hver gang behøver at opbygge store og nye organisationer.

Der er meget spændende i dette her, der er meget uafklaret, og der er en del, jeg er meget enig i. Men resten må vi snakke om i udvalget og det får vi jo rig lejlighed til.

Arne Christiansen:

„Til et menneskevenligt miljø hører en effektiv indsats mod det moderne samfunds slid på omgivelser og natur. Miljøbeskyttelse kræver en velforberedt lovgivning. Der må hurtigst muligt sættes ind på de områder, hvor den sundhedsmæssige risiko er størst.“

Disse linjer til at karakterisere baggrunden for det lovgivningsarbejde, vi står over for, har jeg hentet fra afsnittet om miljøpolitik i venstres handlingsprogram fra september sidste år. Jeg har hermed også præciseret mit partis stærke og positive stilling til løsningen af et af tidens største problemer. Man vil forstå, at det ikke afviger fra de synspunkter, som ministeren indledende har gjort gældende i sin fremsættelse.

Jeg vil dog gerne pege på, at mens ministeren også kommer ind på risikoen for opbrug af vore energikilder, drejer dette lovforslag sig ikke om den side af miljøbeskyttelsen, hvilket klart fremhæves i bemærkningerne til § 2. Af flere grunde mener jeg også, at det er rigtigt. For det første er forslaget i forvejen særdeles omfattende, så alene af den grund bør disse problemer om nødvendigt tages op i en anden lovgivning. For det andet præges den del af miljødebatten måske undertiden mere af dommedagsprofeter end af videnskabelig nøgternhed. Må jeg f. eks. henlede opmærksomheden på de synspunkter, som professor, dr. techn.